

Spørgsmål 13:

»Der ønskes en redegørelse for de nugældende regler vedrørende ægtefællekaution sammenholdt med de i lovforslaget foreslåede.«

Svar:

Lovforslagets bestemmelser vedrørende selvskyldnerkaution er grundlæggende en videreførsel af den gældende ordnings bestemmelser vedrørende selvskyldnerkaution, der fremgår af bekendtgørelse nr. 12 af 11. januar 1991 om statsgaranti og rentetilskud m.m. ved udlån til yngre jordbrugere. Selvskyldnerkautionsbegrebet blev indført ved den omfattende ændring af yngre jordbruger-ordningen i 1990, hvor kravene om økonomisk overlevelsessevne og egenkapital blev indført.

Lovforslagets bestemmelser om, at ansøger på baggrund af ægtefællens/samleverens formue og/eller indtægt kan opfylde lovens betingelser om egenkapital og økonomisk overlevelsessevne, medfører, at visse ansøgere, som ellers ville være udelukket, har mulighed for at komme ind under ordningen.

Efter gældende administrativ praksis kræves der kun selvskyldnerkaution i ca. 2 pct. af sagerne.

Hovedindholdet af den nuværende praksis er, at selvskyldnerkaution kræves i følgende tilfælde:

- Når det i det *væsentligste* er ægtefællens egenkapital, der ved ægtepagt stilles til ansøgers disposition.
- Når ægtefællens indtægt er *afgørende* for den budgetterede balance.

Der kræves normalt ikke selvskyldnerkaution i de tilfælde, hvor ægtefællens/samleverens indtægt er mindre end 150.000 kr. om året.

Selvskyldnerkautionen har normalt været krævet for hele lånet, men er i nogle tilfælde kun krævet for den yderst placerede del af lånet svarende til ca. halvdelen af ægtefællens/samleverens budgetterede indtægt. I det seneste års tid er der typisk krævet selvskyldnerkaution svarende til et års bruttoindkomst, hvilket svarer til praksis i gældssaneringsordningen.

Begrebet selvskyldnerkaution, dvs. helt eller delvis personlig hæftelse fra ansøgers ægtefæl-

le eller samlever for YJ-lånet, indgår i lovforslaget i følgende sammenhænge:

Lovforslagets § 2, stk. 1, nr. 3, vedrørende egenkapital

I bemærkningerne anføres det, at hvis ægtefællens eller samleverens egenkapital – i form af nettoformue opgjort ved en status, der højst må ligge 12 mdr. forud for ansøgningstidspunktet – indgår ved opgørelsen af egenkapitalen, skal ægtefællen eller samleveren ved påtegning tegne selvskyldnerkaution for lånet. Denne formulering er det hensigten at fastholde i den kommende bekendtgørelse om statsgaranti og ydelsestilskud til yngre jordbrugere.

I den gældende ordning fremgår det af bekendtgørelsens § 9, stk. 8, at hvis ansøgers ægtefælle ved ægtepagt uden vederlag stiller egenkapital til rådighed til brug for bedriften, kan ægtefællens egenkapital medregnes ved opgørelsen af ansøgers egenkapital. I denne situation kan det, jf. bekendtgørelsens § 8, stk. 5, kræves, at den pågældende ved påtegning tegner selvskyldnerkaution for lånet.

Lovforslaget medfører, at også samleverens egenkapital kan indgå i beregningen. Der stilles i forslaget ikke krav om, at ægtefællens eller samleverens egenkapital skal være stillet til ansøgers rådighed, som det er tilfældet i den gældende ordning.

Der vil således normalt kun blive stillet krav om selvskyldnerkaution i de tilfælde, hvor ægtefællens eller samleverens egenkapital ikke stilles til ansøgers rådighed. Selvskyldnerkautionen vil i konsekvens heraf også blive begrænset til at udgøre et beløb svarende til den del af egenkapitalkravet, som opfyldes af ægtefællens eller samleverens egenkapital. Såfremt ægtefællens eller samleverens egenkapital stilles til ansøgers rådighed ved ægtepagt eller gave, vil der normalt ikke blive krævet selvskyldnerkaution.

Ægtefællen eller samleveren kan således vælge at overføre den nødvendige egenkapital til ansøgers rådighed og derved normalt undgå selvskyldnerkautionen.

§ 2, stk. 1, nr. 4, vedrørende økonomisk overlevelsessevne

Lovforslaget er en uændret videreførsel af den gældende bekendtgørelses § 8, stk. 5. Heraf fremgår, at hvis ægtefællens/samleverens